

اثر محیط کشت بر فعالیت‌های متابولیکی و ضد باکتریایی پروبیوتیک‌ها

فاطمه میرداودی^۱، ناصر قائمی^۲، میرسان میرپور^۳، رضا کاظمی درسنکی^۴

^۱ کارشناس ارشد میکروبی‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران.

^۲ استادیار بیوتکنولوژی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

^۳ مربی میکروبی‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران.

^۴ کارشناس ارشد میکروبی‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: پروبیوتیک‌ها ترکیبات میکروبی زنده‌ای هستند که مستقیماً به مواد غذایی اضافه شده و تأثیر مطلوبی بر عملکرد و سلامت موجودات زنده می‌گذارند. فاکتورهای بیفیدوژنیک با ورود به روده بزرگ، به افزایش جمعیت باکتری‌های اسید لاکتیک از جمله لاکتوباسیل‌ها و بیفیدوباکتریوم‌ها کمک کرده و مانع رشد پاتوژن‌های روده‌ای می‌شوند. این مطالعه با هدف بررسی اثر محیط کشت بر فعالیت‌های متابولیکی و ضد باکتریایی پروبیوتیک‌ها صورت گرفت.

روش بررسی: در این مطالعه، از باکتری‌های پروبیوتیک و باکتری‌های پاتوژن روده‌ای استفاده شد. لاکتوباسیل‌ها و بیفیدوباکتریوم‌ها با کشت در محیط MRS، رنگ آمیزی گرم و روش‌های استاندارد بیوشیمیایی شناسایی شدند. اثر آنتاگونیستی پروبیوتیک‌ها در حضور فاکتورهای رشد به روش انتشار در آگار، بر روی شیگلا فلکسنری، شرشیا کلی و سالمونلا تیفی موریوم بررسی گردید و pH محیط کشت اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: باکتری‌های پروبیوتیک رشد کرده در محیط کشت MRS حاوی ۱٪ لاکتوز به اضافه سوربیتول، رافینوز و ریبوفلاوین، خاصیت ضد باکتریایی از خود نشان دادند. بیشترین فعالیت آنتاگونیستی مربوط به لاکتوباسیلوس/اسیدوفیلوس سویه صنعتی بر روی شیگلا فلکسنری و کمترین فعالیت ضد باکتریایی مربوط به لاکتوباسیلوس کازئی (PTCC 1608) بر روی سالمونلا تیفی موریوم بود. همچنین بیفیدوباکتریوم بیفیدوم سویه صنعتی، بیشترین تأثیر را در کاهش pH محیط کشت در اثر مصرف ترکیبات فوق داشت.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد با افزودن فاکتورهای رشد به محیط پایه MRS حاوی ۱٪ لاکتوز، رشد پروبیوتیک‌ها افزایش یافته و فعالیت ضد باکتریایی آنها نیز بیشتر می‌شود.

کلید واژه‌ها: لاکتوباسیل‌ها؛ بیفیدوباکتریوم؛ آنتاگونیست‌ها و مهارکننده‌ها؛ پروبیوتیک‌ها.

نویسنده مسئول مکاتبات: دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران؛

آدرس پست الکترونیکی: fatememirdavoudi@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۸۹/۶/۱۸

تاریخ دریافت: ۸۹/۴/۱۶

مقدمه

می‌تواند از ابتلا به بیماری جلوگیری کند، و عدم تعادل فلور میکروبی روده نیز عامل ایجاد بیماری‌های مختلفی از جمله اسهال (به دلیل مصرف آنتی‌بیوتیک، مسافرت، عفونت روده و رادیوتراپی)، التهاب روده و معده، یبوست، سندرم روده تحریک‌پذیر، بیماری کرون، التهاب کولون، آلرژی ناشی از غذا

پروبیوتیک‌ها به عنوان میکروارگانیسم‌های زنده و غیربیماری‌زا، وقتی در مواد غذایی به مقادیر کافی وارد بدن شوند؛ تأثیر مثبتی بر سلامت میزبان می‌گذارند (۱). Minora Shirota، پزشک ژاپنی این تئوری را مطرح نمود که بالانس میکروبی مناسب در روده

و بعضی از سرطان‌ها می‌باشد. برعکس فلور متعادل روده از طریق رقابت، باکتری‌های بیماری‌زا را از روده خارج و با تحریک سیستم ایمنی، مواد مغذی و حیاتی مانند اسیدهای چرب با زنجیره کوتاه، ویتامین‌ها، اسیدهای آمینه آرژنین، سیستین، گلوتامین و پلی آمین‌ها، فاکتورهای رشد و آنتی اکسیدان‌های مختلف را تولید می‌کند (۲). لاکتوباسیلوس‌ها و بیفیدوباکتریوم‌ها دو جنس از پرکاربردترین پروبیوتیک‌ها برای انسان هستند که به گروه باکتری‌های لاکتیک اسید (LAB) تعلق دارند (۳). باید به این نکته توجه نمود که تمامی باکتری‌های اسیدلاکتیک لزوماً پروبیوتیک نمی‌باشند. ارگانیزم‌هایی که به عنوان پروبیوتیک استفاده می‌شوند به مواد غذایی اضافه شده و از این طریق با ورود به روده، عملکرد خود را انجام می‌دهند. روند مصرف غذاهای پروبیوتیک در اروپا، آسیا و شمال آمریکا به تدریج در حال افزایش است، و امروزه در بیشتر سوپرمارکت‌های سراسر دنیا این مواد غذایی عرضه می‌شود (۴). این مطالعه با هدف تعیین اثر محیط کشت بر فعالیت‌های متابولیکی و ضد باکتریایی پروبیوتیک‌ها انجام شد.

روش بررسی

در این تحقیق از لاکتوباسیلوس/اسیدوفیلوس و بیفیدوباکتریوم بیفیدوم جدا شده از یک کپسول تجاری پروبیوتیک ساخت شرکت نچرال فاکتورز کانادا، لاکتوباسیلوس دلبروکی زیرگونه بولگاریکوس و بیفیدوباکتریوم لاکتیس جدا شده از ماست پروبیوتیکی و سویه‌های استاندارد لاکتوباسیل کازئی (PTCC 1608)، لاکتوباسیلوس رامنوسوس (PTCC 1637)، اشرشیا کلی (PTCC 1552)، سالمونلا تیفی موریوم (PTCC 1609) و شیگلا فلکسنری (PTCC 1234) تهیه شده از مرکز کلکسیون باکتری‌ها و قارچ‌های سازمان پژوهش علمی و صنعتی ایران، استفاده شد.

باکتری‌های موجود در کپسول و ماست پروبیوتیکی پس از انتقال به محیط مایع MRS، به مدت ۴۸ ساعت در جار بی‌هوای 38°C انکوبه شدند. سپس به محیط MRS جامد منتقل و در جار بی‌هوای با دمای 38°C قرار داده شدند. در ادامه، با استفاده از آزمون‌های بیوشیمیایی شامل: رنگ آمیزی گرم، قابلیت رشد در

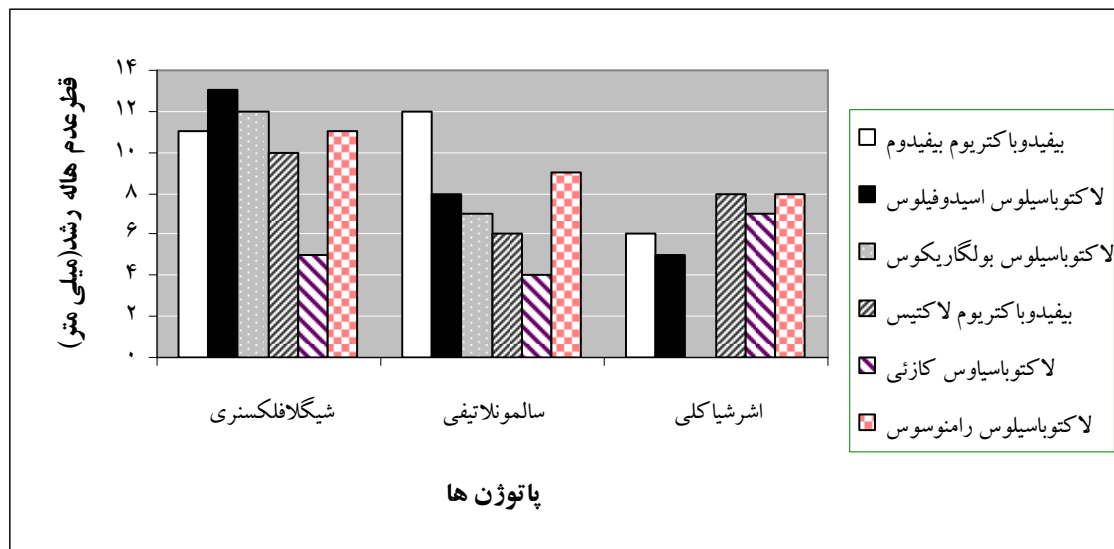
دماهای 15°C و 45°C ، تولید گاز گلوکز، گلوکونات، گالاکتوز و مالتوز، مانیتول، ریبوز، سوکروز، آرابینوز، لاکتوز، مانوز، رافینوز، رامنوز، گزیلوز، سوربیتول و سالیسین و تست کاتالاز، اکسیداز، تولید اندول و سولفید هیدروژن در محیط SIM بررسی و نتایج به دست آمد، با اطلاعات مندرج در کتاب برجی، جنس و گونه باکتری مورد نظر تأیید گردید (۵). برای بررسی فعالیت آنتاگونیستی LAB، به محیط کشت پایه MRS بعد از اتوکلاو در 121°C به مدت ۲۰ دقیقه، فاکتورهای رشد شامل: ۲٪ سوربیتول، ۲٪ رافینوز و 10 mg/l ریوفلاوین بعد از فیلتراسیون اضافه شد. سوسپانسیونی از باکتری‌های پروبیوتیک به کدورت ۰/۵ مک‌فارلند (10^8 cfu/ml) تهیه و به میزان ۰/۱ ml به محیط کشت حاوی فاکتورهای رشد تلقیح شد، سپس به مدت ۲۴ ساعت در جار بی‌هوای 38°C انکوبه گردید. جهت بررسی فعالیت ضد باکتریایی، از محیط مولر هیتون آگار استفاده شد. برای این منظور با استفاده از آزمون انتشار در آگار توسط چاهک (Well Diffusion Agar)، اثر آنتاگونیستی باکتری‌های پروبیوتیک بر ۳ سویه استاندارد/اشرشیا کلی (PTCC 1552)، سالمونلا تیفی (PTCC 1609) و شیگلا فلکسنری (PTCC 1234) بررسی شد. از نمونه‌های باکتری‌های پاتوژن، کشت تلقیح ۲۴ ساعته تهیه و کدورت آن با شاهد ۰/۵ مک‌فارلند مقایسه گردید. میزان ۰/۱ ml از کشت تلقیح فوق به محیط کشت مولر هیتون آگار منتقل و با سواب استریل کشت یکنواخت و متراکم تهیه شد. بعد از ایجاد چاهک، ۵۰ ml از محیط کشت MRS مایع حاوی فاکتورهای رشد و بدون فاکتورهای رشد (به عنوان شاهد) و محیط MRS حاوی ۱٪ لاکتوز به جای گلوکز به اضافه فاکتورهای رشد و بدون فاکتورهای رشد (به عنوان شاهد) که باکتری‌های پروبیوتیک در آن رشد کرده بودند به هر چاهک افزوده شد. به منظور انتشار بهتر بخش‌های فوق در محیط کشت، پلیت‌ها به مدت یک ساعت در یخچال 4°C سرماگذاری شده، و به انکوباتور 37°C منتقل شدند. بعد از گذشت ۲۴ ساعت، قطر هاله عدم رشد مربوط به هریک از بخش‌ها توسط خط کش میلی متری اندازه گیری و در جداول مربوطه ثبت گردید.

یافته‌ها

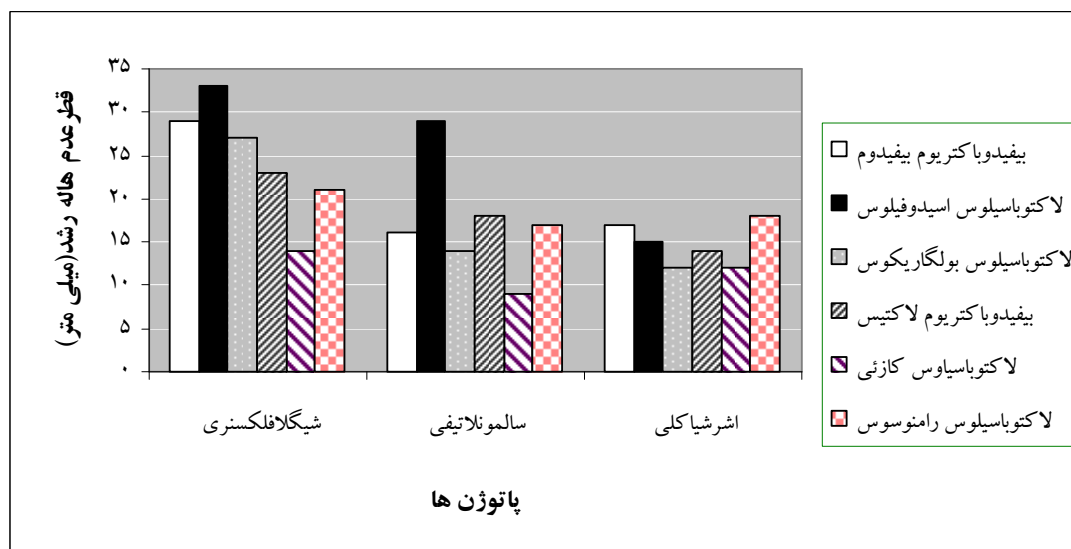
در این بررسی، فعالیت آنتاگونیستی لاکتوباسیل‌ها و بیفیدوباکتریوم‌ها در حضور سوربیتول، رافینوز و ریوفلاوین به عنوان فاکتور رشد بیشتر از زمانی بود که محیط کشت پایه به تنهایی مورد استفاده قرار می‌گرفت، و در حضور این ترکیبات رشد این باکتری‌ها نیز افزایش یافت.

بیشترین فعالیت آنتاگونیستی مربوط به لاکتوباسیلوس /اسیدوفیلوس بر روی شینگلا فلکسنری و کمترین فعالیت ضد باکتریایی مربوط به لاکتوباسیلوس کازئی بر روی سالمونلا تیفی

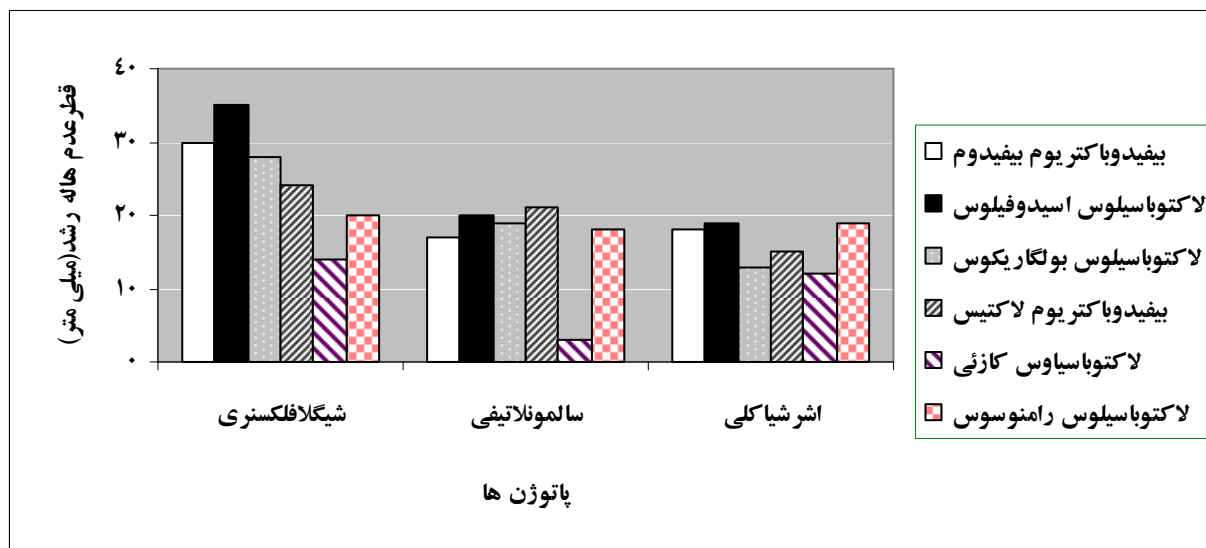
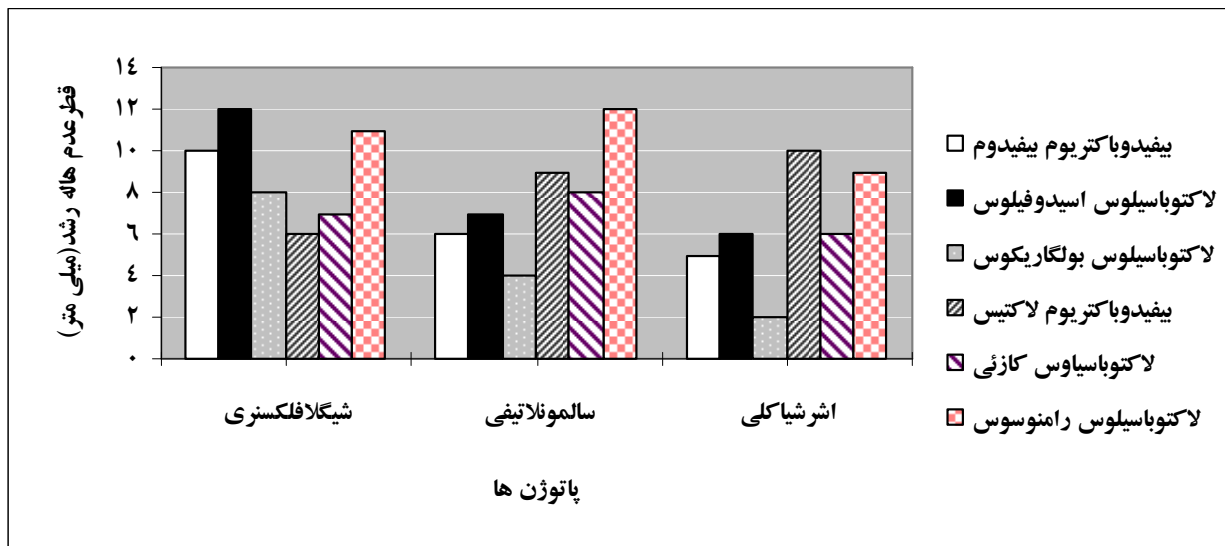
موریوم در حضور سوربیتول، رافینوز و ریوفلاوین بود (نمودار شماره ۱ و ۲). محیط کشت در حضور این ترکیبات، پایین‌تر از حالت محیط کشت پایه به تنهایی بود. همچنین بیفیدوباکتریوم بیفیدوم بیشترین تأثیر را در کاهش pH محیط در اثر مصرف ترکیبات فوق و ۱٪ لاکتوز داشت (برابر ۵/۱۲، نسبت به کنترل ۶/۵۴) و کمترین تأثیر در کاهش pH مربوط به لاکتوباسیلوس رامنوسوس (برابر ۶/۵۵، نسبت به کنترل ۶/۶۲) گزارش شد (نمودار شماره ۳ و ۴، جدول).

نمودار شماره ۱: مقایسه تأثیر آنتاگونیستی پروبیوتیک‌ها بر پاتوژن‌های روده‌ای در اثر رشد در محیط پایه

نمودار شماره ۲: مقایسه تأثیر آنتاگونیستی پروبیوتیک‌های مختلف بر پاتوژن‌های روده‌ای بر اثر رشد در محیط پایه بهینه‌شده

نمودار شماره ۴: مقایسه تأثیر آنتاگونیستی پروبیوتیک‌های مختلف بر پاتوژن‌های روده‌ای بر اثر رشد در محیط بهینه‌شده حاوی ۱٪ لاکتوز

جدول: مقدار pH در محیط MRS پایه و محیط MRS همراه با فاکتورهای رشد

پایه بهینه‌شده	MRS پایه	MRS بهینه‌شده حاوی ۱٪ لاکتوز	MRS حاوی ۱٪ لاکتوز	باکتری‌های پروبیوتیک
۵/۹۳	۶/۴۲	۵/۶۳	۶/۳۸	لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس
۵/۵۱	۶/۸۲	۵/۲۱	۶/۵۴	بیفیدوباکتریوم بیفیدوم
۵/۸۸	۶/۶۳	۵/۷۸	۶/۵۹	لاکتوباسیلوس بولگاریکوس
۶/۱۰	۶/۷۱	۶/۰۱	۶/۶۳	بیفیدوباکتریوم لاکتیس
۶/۷۲	۶/۸۳	۶/۵۵	۶/۶۲	لاکتوباسیلوس رامنوسوس (PTCC 1634)
۶/۵۹	۶/۹۱	۶/۳۸	۶/۸۳	لاکتوباسیلوس کازئی (PTCC 1608)

بحث

در این تحقیق اثر فاکتورهای رشد (فاکتورهای بیفیدوژنیک) بر روی فعالیت‌های ضد باکتریایی *لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس*، *لاکتوباسیلوس دلبروکی* زیر گونه بولگاریکوس، بیفیدوباکتریوم بیفیدوم و باکتریوم لاکتیس و دوسویه استاندارد *لاکتوباسیلوس کازئی* (PTCC 1608)، *لاکتوباسیلوس رامنوسوس* (PTCC 1634) علیه پاتوژن‌های روده‌ای از جمله *اشرشیا کلی* (PTCC 1552)، *سالمونلا تیفی موریوم* (PTCC 1609) و *شیگلا فلکسنری* (PTCC 1234) بررسی شد. بسیاری از محققان اثر ضد میکروبی *لاکتوباسیل*‌ها را بر سایر میکروارگانیسم‌ها در طی سالیان طولانی بررسی کرده‌اند، تحقیقات آنها نشان داده است هنگامی که نمونه‌های *لاکتوباسیل* بر روی محیط کشت انتخابی یا اختصاصی کشت داده شود؛ قادر به تولید ترکیبات ضد میکروبی خواهد بود (۷، ۶). ترکیبات تولیدشده با جرم مولکولی کم نظیر اسیدلاکتیک، رشد پاتوژن‌های گرم منفی را مهار می‌کند (۸). فعالیت آنتاگونیستی لاکتیک اسید باکتری‌ها از توانایی شکل اسیدی این میکروارگانیسم‌ها به وجود می‌آید. به وجود آمدن لاکتیک اسید و استیک اسید از کربوهیدرات‌ها منجر به کاهش pH شده که مانع از رشد بسیاری از پاتوژن‌ها و میکروارگانیسم‌های موجود در غذاهای آلوده می‌شود (۹). یک تحقیق دیگر با بررسی تأثیر لاکتولوز و لاکتیتول (از مشتقات لاکتوز) بر روی فعالیت ضد باکتریایی پروبیوتیک‌ها، حضور پروبیوتیک‌ها علیه رشد پاتوژن روده را نشان داد این یافته با نتایج مطالعه حاضر که در حضور ۱٪ لاکتوز و فاکتورهای رشد، اثر ضد باکتریایی بیشتر بود، مطابقت داشت (۱۰). مطالعه‌ای که توسط Klewicki و همکارانش در سال ۲۰۰۴ بر روی فعالیت ضد باکتریایی لاکتیک اسید باکتری به عنوان پروبیوتیک علیه پاتوژن‌های روده‌ای خانواده انتروباکتریاسه در حضور پلی‌ال‌ها و مشتقات گالاکتوزیلی آنها انجام شد، نشان داد فعالیت آنتاگونیستی در حضور کربوهیدرات‌ها از جمله Galaxytilol بیشتر شده و pH محیط کشت کاهش می‌یابد که این یافته با مطالعه حاضر همخوانی داشت. فعالیت ضد میکروبی اکثر *لاکتوباسیل*‌ها به علت تولید اسید لاکتیک است، اما مواد ضد میکروبی دیگر نظیر ترکیبات آروماتیک و مولکول‌های هتروسیکلیک نیز به وسیله *لاکتوباسیل*‌ها تولید می‌شوند که در pH

اسیدی و در حضور اسید لاکتیک بر باکتری‌های گرم منفی تأثیر می‌گذارند (۱۱). اثر بازدارندگی رشد توسط برخی از این مواد بر پاتوژن‌های مواد غذایی، میکروارگانیسم‌های فاسدکننده نظیر *لیستریا*ها، *کلستریدیوم*‌ها و *انتروکوکوس*‌ها، و برخی از *باسیلوس*‌ها و *استافیلوکوکوس*‌ها، باکتریوسین‌های تولیدشده توسط *لاکتوباسیل*‌ها، پپتون‌ها یا پروتئین‌های ضد میکروبی می‌باشد که معمولاً از رشد باکتری‌های گرم مثبت جلوگیری می‌کنند (۱۲، ۱۳). *لاکتوباسیل*‌ها با منشأ انسانی، اثر آنتاگونیستی بر پاتوژن‌های گوارشی روده‌ای مختلف نظیر *هلیکوباکتریلوری*، *کلستریدیوم دیفسیل*، *کمپیلو باکترژوژنی* و *اشرشیا کلی* دارند (۱۴). تحقیقی که توسط اخوان و همکارانش در سال ۱۳۸۴ در ایران صورت گرفت، نشان داد دو پری بیوتیک رافیلوز و رافیلین باعث افزایش رشد بیفیدوباکتری‌ها و *لاکتوباسیل*‌ها شده، و فعالیت آنتاگونیستی آنها را نیز علیه پاتوژن‌های روده‌ای از جمله *شیگلا فلکسنری* و *اشرشیا کلی* و *سالمونلا تیفی موریوم* افزایش می‌دهد. همچنین در این مطالعه، بیشترین اثر ضد باکتریایی بر روی *شیگلا* گزارش شد که با تحقیق حاضر مطابقت داشت. در ضمن، در این مطالعه شاهدهی در نظر گرفته نشده بود، ولی در پژوهش حاضر از محیط فاقد فاکتورهای رشد به عنوان شاهد استفاده گردید، که فعالیت ضد باکتریایی کمتری نسبت به باکتری‌های رشد کرده در محیط بهینه شده با فاکتورهای رشد داشت.

نتیجه گیری

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد بیشترین فعالیت ضد باکتریایی مربوط به *لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس* بر روی *شیگلا فلکسنری* و کمترین فعالیت ضد باکتریایی مربوط به *لاکتوباسیلوس کازئی* بر روی *سالمونلا تیفی موریوم* در حضور سوربیتول، رافینوز و ریبولین به عنوان فاکتورهای رشد می‌باشد. تمامی باکتری‌های پروبیوتیک مورد بررسی در این مطالعه در محیط MRS پایه به اضافه فاکتورهای رشد، فعالیت ضد باکتریایی بیشتری از خود نشان دادند که نشان‌دهنده رشد بهتر در این محیط و تولید متابولیت‌های ضد میکروبی و باکتریوسین‌ها می‌باشد. همچنین در این محیط، pH محیط کشت نسبت به محیط پایه کاهش یافت که

نشان‌دهنده تولید اسید می‌باشد. براساس این مطالعه می‌توان نتیجه گرفت فاکتورهای بیفیدوژنیک و پریبیوتیک‌ها در کنار باکتری‌های پروبیوتیک باعث افزایش خصوصیات پروبیوتیکی می‌شود و در آینده می‌توان از این مواد در کپسوله کردن پروبیوتیک‌ها استفاده نمود.

References:

1. Ito M, Deguchi Y, Miyamaouri A, Matsumoto K, Kikuchi H, Matsumoto K. Wheat Bran Affects the Site of Fermentation of Resistant Starch and Luminal Indxnes Related to Colon Cancer Risk. *J Nutr* 1999;45:840-7.
2. Bouhnik Y, Flourie B, Pochart P, Gramet G, Agay-Abensour L, et al. Administration of Transgalacto-Oligosaccharides Increases Fecal Bifidobacteria and Modifies Colonic Fermentation Metabolism in Healthy Humans. *J Nutr* 1997;127(3):444-8.
3. Rufter J. Lactic Acid Bacteria and Cancer: Mechanistic Perspective. *J Nutrition* 2002;88(Suppl 1):589-594.
4. Luo J, Rizkalla SW, Alamowitch C, Boussairi A, Blayo A, et al. Chronic Consumption of Short Chain Fracto-Oligosaccharides By Healthy Subjects Decreased Basal Hepatic Glucose Production But Had no Effect on Insulin-Stimulated Glucose Metabolism. *Am J Clin Nutr* 1999;63(6):939-45.
5. Kandler O. Carbohydrate Metabolism in Lactic Acid Bacteria. *Antonie Van Leeuwenhoek* 1983;49(3):209-224.
6. Hamdan IY, Mikolajecik EM. Acidolin: An Antibiotic Produced by *Lactobacillus Acidophilus*. *J Antibiot* 1974;27(8):631-636.
7. Shahani JR, Kilara A. Natural Activity of *Lactobacillus Acidophilus* and *L. Bulgaricus* II Isolation of Acidophilin from *L. Acidophilus*. *Cultured Dairy Product J* 1977;2:8-11.
8. Aroutcheva AA, Simoes JA, Sebastian F. Antimicrobial Protein Produced by Vaginal *Lactobacillus Acidophilus* that Inhibits *Gardnerlla Vaginalis*. *Infect Dis Obstet Gynecol* 2001;9(1):33-39.
9. Reddy BS, Rivenson A. Inhibitory Effect of *Bifidobacterium Longum* on Colon, Mammary, and Liver Carciuogenesis Induced by 2-amino-3-Methylimidazo [4,5-f] Quinoline, a Food Mutagen. *Cancer Res* 1993;53(17):3914-3918.
10. Kontula P, Suihko ML, Von Wringht A, et al. The Effect of Lactose Derivatives on Intestinal Lactic Acid Bacteria. *J Dairy Sci* 1999;82(2):249-256.
11. Klewicki R, Klewicka E. Antagonistic Activity of Lactic Acid Bacteria as Probiotics Against Selected Bacteria of the Enterobacteriaceae Family in the Presence Polyols and Their Galactosyl Derivertives. *Biotechnology Letters* 2004;26(4):317-320.
12. Ennahar S, Deachamrs N. Anti-Listeria Effect of Enterocin: A Produced by Cheese-Isolated *Enterococcus Faecium* Relative to Other Bacteriocins Form Lactic acid Bacteria. *J Appl Microbiol* 2008;88(3):449-457.
13. Lue De Vuyst. Functionality of Novel Starter Cultures in Traditional Fermentation Process. *Microbial* 1995;47:1-7.
14. Strus M. A New Method for Testing Antagonistic Activity of Lactic Acid Bacteria (LAB) on Selected Phathogenic Indicator Bacteria. *Med Dosw Microbiol* 1998;50:123-130.